

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning.

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25

Utgitt 7 april.

1919

Midlertidig lov

om tvungen voldgift i arbeidstvister.

4 april.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 31 mars 1919 sålydende:

§ 1.

1. Finner Kongen, at en tvist mellem en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening om ordningen av arbeids- eller lønningsvilkår eller andre arbeidsforhold utsetter betydelige samfundsinteresser for fare, kan han bestemme, at tvisten skal avgjøres ved voldgift.
2. Når Kongen bestemmer, at en tvist skal avgjøres ved voldgift, kan han også forby enhver iverksettelse eller fortsettelse av arbeidsstans i anledning av tvisten (jfr. § 5).
3. Inntil voldgiftsdommen er avsagt, skal de arbeids- og lønningsvilkår, som gjalt ved tvistens utbrudd, stå ved makt, hvis ikke partene enes om noget annet.

§ 2.

1. Voldgiftsretten skal ha en formann og fire andre medlemmer.
2. Kongen opnevner for hver sak rettens formann og to av dens medlemmer og varamenn for dem. Arbeidernes faglige Landsorganisasjon og Norsk Arbeidsgiverforening opnevner hver ett medlem med varamann. Opnevningen skjer innen den frist, som Kongen fastsetter. Oversittes denne frist, skjer opnevningen av Kongen.
3. Enhver norsk statsborger er pliktig til å overta hvervet.
4. Ingen må gjøre tjeneste som medlem av voldgiftsretten, før han har avlagt skriftlig ed på, at han samvittighetsfullt vil opfylde sine plikter. Eden sendes til vedkommende regjeringsdepartement. Kongen fastsetter, hvordan den skal lyde.

- 4 april. 5. Medlemmenes godtgjørelse fastsettes av Kongen. Under reiser har de krav på skyss- og kostpenger efter lov av 9 august 1918 nr. 6. Kostpengene skal være som bestemt for første klasse i loven.

§ 3.

1. Såsnart rettens medlemmer er opnevnt, fastsetter formannen tid og sted for behandlingen av saken og utferdiger innkallelser til retsmøtet med det varsel, han finner passende. Saken skal fremmes så hurtig som mulig.
2. Et medlem av voldgiftsretten er ugild i de samme tilfeller som en dommer i almindelige borgerlige saker. Når andre særlige omstendigheter foreligger, som er skikket til å svekke tilliten til et medlems uhildethet, skal han likeledes vike sæte. Spørsmål herom kan reises både av ham selv og av partene. Retten avgjør ved kjennelse, om nogen skal vike sæte som ugild.
3. Partene kan møte selv og ved fullmektig. Flere enn tre personer kan ikke møte for nogen part. Partenes representanter må være fullmyndige, norske statsborgere og ikke fradømt stemmerett i offentlige anliggender og adgang til å opnå offentlig tjeneste. Vedkommende departement kan dog dispensere fra påbudet om, at partenes representanter skal være norske statsborgere. Fullmakten må være uinnskrenket.
4. Formannen leder forhandlingene. Saken behandles og bevisene føres på den måte, som retten finner høvelig. Hovedforhandlingen skal være muntlig, medmindre begge parter samtykker i skriftlig behandling, og retten finner den ubetenkelig. Straffeprocesslovens §§ 120 og 124 får tilsvarende anvendelse.
5. Forhandlingene føres for åpne dører, hvis ikke retten beslutter å utelukke offentligheten. Dørene skal lukkes, når forhandlingene kommer inn på forretnings- eller foreningshemmeligheter eller annet, som ikke uvedkommende bør få kunnskap om. De deler av fremlagte bøker, som ikke vedkommer saken, kan retten forsegle.
Enhver, som har vært tilstede under forhandlinger for lukkede dører, plikter å bevare taushet om det, som er forhandlet, hvis ikke retten tillater offentliggjørelse. Overtrædelse av taushetsplikten straffes med bøter.
6. Retten kan innhente forklaringer av parter, sakkyndige og enhver annen, hvis prov kan være av betydning for saken. Straffeprocesslovens regler om vidners møteplikt i lagmannsrettssaker, om plikten til å avgi edelig forklaring og til å gjøre tjeneste som sakkyndig og om straff- og erstatningsansvar for vidner og sakkyndige får tilsvarende anvendelse.

7. Retten kan kreve fremlagt dokumenter, forretningsbøker 4 april. og andre bevisligheter, som en part eller nogen, som plikter å vidne i saken, har rådighet over. Den kan pålegge en part eller et vidne å undersøke regnskapsbøker eller andre bevisligheter og å gjøre optegnelser derom og ta dem med sig. Vidnepliktiges undlatelse av å etterkomme rettens pålegg straffes som negtelse av å avgi vidneforklaring.
8. Retten kan foreta syn og granskning enten selv eller ved ett eller flere av sine medlemmer eller ved opnevnte sakkyndige. Herunder kan også redskaper kreves brukt, maskiner satt i gang og arbeidsmåter påvist.
9. Retten kan kreve bevis optatt ved enhver av de almindelige underretter. Bevisoptagelsen skal fremmes hurtigst mulig, om nødvendig ved ekstrarett. Dommeren skal av eget tiltak sørge for å fremme forretningen. Vidner gis aftensvarsel. Partene innkalles bare, når det er krevet i rettsanmodningen.
10. Voldgiftsretten kan innhente de nødvendige opplysninger og pådømme tvisten, selv om en eller begge parter uteblir.

§ 4.

1. Rettens avgjørelser treffes med stemmeflerhet. Voldgiftsdommen skal avsies snarest mulig, etterat saksbehandlingen er slutt. Den skal underskrives av alle voldgiftsmenn.
2. I voldgiftsdommen bestemmes dommens gyldighetstid. En voldgiftsdom må ikke gis lengere gyldighetstid enn to år.
3. En voldgiftsdom, som er avsagt i henhold til denne lov, er endelig og har de samme virkninger som en tariffavtale (se lov om arbeidstvister av 6 august 1915 §§ 3—5, jfr. §§ 6 og 40).
4. Den, som ikke er part, kan påkjære en kjennelse, som pålegger ham å avgi forklaring, ed eller forsikring, fremlægge dokumenter eller fremvise, forelegge eller gi adgang til andre ting eller gjøre tjeneste som sakkyndig, eller som ilegger ham straff eller omkostningsansvar. Partene kan påkjære kjennelser, som ilegger dem selv straff.

Kjæremålet må erklæres straks, hvis vedkommende er tilstede i retten, men ellers senest 3 dager, etterat han har fått meddelelse om avgjørelsen. Såfremt nogen har optrått som motpart eller kan betraktes som motpart, skal han underrettes om kjæremålet. Kjæremålet har opsettende virkning for den kjærende.

Formannen sender uten opphold kjæremåls erklæringen med de nødvendige dokumenter og utskrifter til Høiesteretts kjæremålsutvalg. Retten, den kjærende og andre,

4 april.

som kjæremålet har betydning for, kan gi skriftlig uttalelse om saken. Påberopes kjensgjerninger, som ikke tidligere er nevnt, skal uttalelsen alltid sendes gjennom retten.

5. For behandlingen av en sak ved voldgiftsretten og for bevisoptagelser til bruk for en sådan sak erlegges ingen betaling.

§ 5.

1. Bøter fra kr. 5,00 til kr. 25 000,00 kan ilegges:

a. den, som i strid med forbud etter § 1 foretar eller fortsetter arbeidsstengning eller deltar i arbeidsnedleggelse eller fortsettelse av en sådan. Den, som handler på en arbeidsgivers vegne, straffes, når ikke arbeidsgiveren selv dømmes;

b. de medlemmer av styret for en fagforening eller en arbeidsgiverforening, som medvirker til arbeidsnedleggelse eller arbeidsstengning i strid med forbud etter § 1 ved å være med på beslutning om å iverksette, fortsette eller godkjenne arbeidsstansen eller om å støtte den ved utbetaling av foreningsmidler, eller som opfordrer til sådan arbeidsstans eller innsamler eller utdeler innsamlede bidrag til dens fortsettelse. Det samme gjelder medlemmer av andre foreningsmyndigheter og foreningenes tjenestemenn.

2. Sak reises av det offentlige etter påtalebegjæring av en fagforening, arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening, som er skadelidende ved arbeidsstansen, eller av vedkommende regjeringsdepartement.

3. I dommen kan det bestemmes, at i de tilfeller, som er nevnt under nr. 1 b, skal vedkommende forening hefte for botene. Dette gjelder dog ikke, hvis den skyldige har handlet i strid med foreningens vedtekter eller med beslutning, som er fattet på foreningens vegne.

4. Bøter etter denne paragraf kan idømmes påny, når to uker er gått efter dommens forkynnelse, og den domfelte i dette tidsrum har gjort sig skyldig i sådant forhold med hensyn til den ulovlige arbeidsstans som nevnt under nr. 1. Det samme gjelder, når to uker er gått efter forkynnelsen av den annen dom, og så fremdeles.

§ 6.

1. Denne lov trer i kraft straks. Lov av 9 juni 1916 om tvungen voldgift i arbeidstvister opheves. Nærværende lov forblir i kraft til og med 1 april 1920 således, at loven får anvendelse på tvist, hvorom Kongen innen nevnte datum har truffet bestemmelse efter lovens § 1, 1.

2. Nærmere forskrifter til gjennomførelse av denne lov gis 4 april. av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 4 april 1919.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg

Kongelig kunngjørelse

4 april.

om skatt til statskassen på luksus for budgettterminen
1 juli 1919 til 30 juni 1920.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 22 mars d. å. fattet følgende beslutning:

For budgettterminen fra 1 juli 1919 til 30 juni 1920 erlegges skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forlystelsessteder efter følgende regler:

- A. For motorvogner og lystfartøier erlegges:

2 av hundre, når verdien ikke overstiger kr. 10 000,00,
3 av hundre, når verdien er over kr. 10 000,00 til og med kr. 20 000,00 og
4 av hundre, når verdien overstiger dette beløp.

- B. Av inngangspenger til forlystelsessteder erlegges 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 4 april 1919.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

4 april.

Kongelig resolusjon

av 4 april.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på nedenstående av herredsstyret for Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke, den 31 januar og 24 oktober 1918 og 17 mars 1919 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 5 november 1900 stadfestede vedtekter:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver plass, vei eller adkomst, der er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må oppløp, sammenstimlen av folk eller slagsmål, skrikende eller annen larmende voldsom eller fornærmelig ferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, den veifarende forulempes eller ferdselen hemmes, ikke finne sted. Det er forbudt å spille kort eller fortære berusende drikke på offentlig vei.

§ 2. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, bøie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander, såsom trær, stakitter, vannposter, veistolper, stabbestener o. l. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus eller plankeverk, port m. v.

§ 3. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive eller gjøre uleselige.

§ 4. På eller over offentlig vei eller plass eller i disses umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåben, avbrenne fyrverkeri, krutt eller eksploderende stoffer, ei heller kaste sten, sneball eller annet, som kan bevirke skade eller være til ulempe for de veifarende. Ved mineringsarbeider såvelsom ved behandling av skytevåben på eller i nærheten av offentlig vei eller plass eller i nærheten av bebodd hus må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 5. På kirkegården må ingen leken eller med hensyn til dette sted upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegården til de tider, da inngangene holdes lukket, eller på kirkegården klatre over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster, eller på annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg. Mindre barn må ikke komme på kirkegården uten i følge med og under opsikt av voksne personer. Det er forbudt der å medta hunder.

§ 6. Uvøren kjørsel, ridning og sykkelridning på offent-

lig vei må ikke finne sted. På vintertiden er de kjørende 4 april. pliktige til å ha sådan bjelle eller klokke på sine hester, at man kan høre deres komme i tilbørlig avstand. På fortag er ridning og sykkelridning samt drivning eller ledning av kreaturer forbudt.

Ingen må overlate hest med eller uten kjøretøi til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre hest. En kjører må ikke ha mere enn en løshest. Forspent hest, som henstår på offentlig vei uten tilsyn, skal være forsvarelig bundet. Hest må ikke føres på offentlig vei eller plass. Forspente kjøreredsaker må på offentlig vei kun henstå på steder, hvor de ikke hindrer ferdselen, og holde så langt til siden av kjørebanelen som mulig. Det samme gjelder for motorvogn og fraspente kjøreredsaker, som dessuten ikke må bli stående lenger enn nødvendig for deres av- og pålessning.

Vogner og sleder, som benyttes til kjøring av gjødsel, avfall eller annen urenlighet, skal være tette, så intet spilles. Ingen må uten den kjørendes tillatelse kripe op på eller henge sig ved vogn eller annet kjøretøi underveis eller til noget sådant fastgjøre håndvogn, kjelker og lignende.

Syklende på offentlig vei plikter å vike til side for gående eller kjørende samt stanse for redde hester og forøvrig utvise fornøden forsiktighet.

Under kjelkeakning, ski- og skøitløpning på offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Sådant kan forøvrig lensmannen forby på offentlige veier, når det vil være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdselen.

§ 7. Det er forbudt å la hingster, olme okser eller andre for den personlige sikkerhet farlige dyr gå løse i uinnhegnet, til offentlig vei støtende havnegang eller eng, såvelsom i innhegning ved offentlig vei, medmindre innhegningen er forsynt med så høit og sterkt gjerde, at dyret ikke kan springe over eller trenge igjennem.

§ 8. Når hund viser sig glubsk eller bisk eller den har for vane på offentlig vei å forulempe mennesker eller hester ved å fare imot dem eller gjøre dem, skal eieren holde hunden forsvarelig bundet eller forsynt med munnkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige. Ingen må hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 9. Enhver, som driver restaurasjon eller bevertning med spise- eller drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden eller sømmelighet. Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom, støiende eller forargelig adferd.

4 april.

§ 10. Offentlige bevertnings- eller forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdager til kl. 5 aften paa disse dager, og ellers fra klokken 12 aften til klokken 6 morgen. I denne tid må ingen bevertning finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på slike steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller, pensjonater eller gjestgiverier i den nevnte del av døgnet. Dispensasjon fra disse bestemmelser kan gis av formannskapet.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg av brennevin samt skjenkning av brennevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 11. Ingen må holde offentlig dans, basar, konsert, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende, eller gi offentlige forestillinger, gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster, severdigheter eller lignende uten lensmannens tillatelse. En gitt tillatelse kan når som helst tilbakekaldes, og anses det påkrevet ved nogen av de omhandlede anledninger å holde politiopsyn, utreder vedkommende, som søker tillatelsen, utgiftene dermed.

Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted etter klokken 10 om aftenen før søn- og helligdager og ellers ikke etter klokken 1 nat. Sådanne offentlige forlystelser tillates ikke på 1ste juledag, skjærtorsdag, langfredag, 1ste påskedag, bededag, Kristi himmelfartsdag samt 1ste pinsedag og på de disse helligdager forutgående dager.

Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet, skal etterkomme de regler, som lensmannen måtte foreskrive. Besøkene plikter å etterkomme politiets ordre i og utenfor lokalet og i det hele å iaktta sømmelighet og orden.

§ 12. For den i § 11 omhandlede tillatelse til dans erlegges, førsåvidt vedkommende gjør sig næring derav, forskuddsvis, efter lensmannens nærmere bestemmelse, en avgift til herredskassen fra 5 til 50 kroner for hver dag eller aften tillatelsen gjelder. Lignende avgift erlegges for konserter og offentlige forestillinger, karusell o. l. Konserter etc., der gis i veldedig eiemed, kan fritas for avgift.

§ 13. Uten lensmannens tillatelse må ingen ta plass på offentlig vei for å utselge varer, hvorunder også inngår matvarer, bær, frukt o. l., eller drive annen forretning.

§ 14. Overtredelse av disse vedtekter påtales av det offentlige og straffes efter straffelovens § 339, førsåvidt ikke overtredelsen inngår under strengere straffebud.

Kongelig resolusjon

4 april.

av 4 april.

I. Den av Nedre Eiker herredsstyre i møte den 18 desember 1918 besluttede vedtekt for herberger- og bevertnerøringen i Nedre Eiker herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 mai 1919.

II. § 12 i de ved kongelig resolusjon av 25 november 1915 stadfestede politivedtekter for Nedre Eiker opheves.

Den i post I omhandlede vedtekt er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støeiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen samt søn- og helligdager til kl. 3 em. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet såvel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelse ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfeller, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 7 aften.

Politiets tillatelse kan nårsomhelst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelsen av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn

4 april. dertil, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder — såvel i skjenkelokaler som i egentlige spiselokaler — er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte alkoholholdige drikkevarer.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid, herberger og bevertningssteder er åpne, inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et let iøynefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, nr. 2.

4 april.

Kongelig resolusjon

av 4 april.

- I. I medhold av lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. § 7 settes inntil videre ut av kraft nevnte lov § 3, for såvidt angår det der inneholdte forbud mot å anvende korn til fremstilling av øl.
- II. Samtidig opheves de kongelige resolusjoner av 11 september 1914 og 28 juni 1917 om dispensasjon fra det nevnte lovforbud for Den Norske Bryggeriforenings medlemmer.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

4 april.

Kongelig resolusjon

av 4 april.

1. Med hjemmel av lov av 25 mai 1917 om tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 bestemmes, at det skal være forbudt å skjenke, selge og forsende innen riket øl over 4,75 volumprosent alkoholstyrke.
2. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

4 april.

Kongelig resolusjon

av 4 april.

I medhold av midlertidig lov av 14 desember 1917 om adgang for stat og kommune til å utøve håndverksdrift til-

lates det Kongsberg kommunale handel inntil videre 4 april.
å utøve slakteribedrift i Kongsberg.

Kongelig resolusjon

4 april.

av 4 april.

Den konsesjionsgrense, som er nevnt i § 1 i jord-
konsesjonsloven av 14 august 1918, nedsettes for
Kvam herred, Nord-Trøndelag fylke, til 1 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

4 april.

av 4 april.

Bestemmelsene i de kongelige resolusjoner av 10 januar
og 6 mars 1919 om garanterte minstepriser for saltet
sild opheves fra og med klokken 12 middag søndag 6 april
1919, således at staten ikke overtar nogen forpliktelse til å
kjøpe sild, som fanges efter nevnte tidspunkt.

Kongelig resolusjon

4 april.

av 4 april.

Kongelig resolusjon av 24 mai 1918 om forbud mot
salg av dolomit til andre enn Staten opheves fra
idag av.

Kongelig resolusjon

4 april.

av 4 april.

1. — — — — —
2. — — — — —
3. Kongelig resolusjon av 24 januar 1919 angående forbud
mot å selge eller på annen måte å omsette alu-
minium til andre enn staten opheves.
4. — — — — —

4 april.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 4. april.

De bestemmelser, som er fattet i Provianteringsdepartementets skrivelse av 21 august 1918 angående omsetning og transport av høi, opheves fra og med 8 april 1919.

Kongelig resolution

av 4. april.

Bestemmelsen i de kongelige resolutioner av 10 januar 1918 om særlige minimums og maksimums priser for særlige høi og med klokken 12 midt på søndag 8 april 1919 opheves. De særlige minimums og maksimums priser for høi, som tidligere er fastsatte, beholdes.

Kongelig resolution

av 4. april.

Kongelig resolution av 24 mai 1918 om forbud mot salg av kolonier til andre enn staten opheves fra og med 8 april 1919.

Kongelig resolution

av 4. april.

Bestemmelsen i de kongelige resolutioner av 10 januar 1918 om særlige minimums og maksimums priser for særlige høi og med klokken 12 midt på søndag 8 april 1919 opheves. De særlige minimums og maksimums priser for høi, som tidligere er fastsatte, beholdes.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.